

RÁDIÓ!

B.L.1968.01-08. XXI.évf.01-08.sz.

Hadiszolgálata rádió-ügyeleti szobából
Arányi Gyula törn.

1944 nyarán meleg, kellemes este borult a Böszörményi úti cső.laktna vidékére....Bent ülten a rádióügyeleti szobában, halkan Budapest I. R állomás műsora szólta. Szivhezszóló dalok, slágerek vidditottak s szinte kikivánkoztam a budai hegyekbe...A barátságos hangulatot csend szakította félbe, elhalkult Budapest I. és a következő pillanatban megszólalt a bemondó. "Légiriadó Budapest! Légiriadó Budapest!"

Az ügyeleti szoba ablakai alól hallottam a futkosást, folyverzögést. Cső. bajtársaim az újvárhelyekre siettek. Csak a kápuőrség, a földszini telefon szolgálatos cső. és jónagan maradtunk a helyükön. A szolgálat az szolgálat! Feszülten figyeltem a cső. rádiót, de onnan nem szólta semmiféle különleges pcc... Kikémleltem az elsötített várós felé, Buda sötéten, csendben várta a jelzett légitámadást...

Nem kellett sokáig várni. Már zugtak a délről járt gépek, nagy kötelezettel jövetével számoltam. Percek mulva már hallottam is a bombasorozatot robbanását, az ablaküvegek renegtek, pedig a bombaszönyeg messzi feki küdt tőlünk, valahol Pest déli részén a petróleumtárolókat terítettek...

A kötelék zugásának elmultával leadtam a rádiótáviratokat, melyek néha tra voltak. Kolozsvárra, Ungvárra és Székelyudvarhelyre közvetítettem rejtejes táviratokat. Alig végeztem munkámmal megszólalt a telefon. A drót végén egy izgatott férfihang a következőket hadarta.

"Halló, itt a mohácsi révkapitányság! A Szent István gózhajó utbaindult Budapestre. Most befutott jelentések szerint ellenséges repülőgépek vizi uszóaknakat szortak a Dunába Paks környékén és hosszu szakaszon elaknásították a Dunát! A hajóval nincs rádióösszeköttetésünl Felhívtam Budapest I. rádiót, hogy állitsák le a hajót a további intézkedésig a hajó állandóan figyeli a budapesti rádióadást! Egy nő elutasított azzal, hogy nem foglalkozhat ilyen kérelmekkel, mert a Budapest I. Rádiót azbeli napokban a légoltalui pság hatáskörébe utalták. Sajnos, mi képtelenek vagyunk megállítani a hajót! Kérjük a csőd szonali intézkedését.

A hajóval nekem sincs kapcsolatom, de azért azonnal cselekszem!" válaszoltam a monácsi révkapságnak.

Azonnal felhívtam a Budapest I. rádióállomást. Az emlitett hölggyen engem is azzal utaistott el, mint a mohácsirévkapságot, - "Hát akkor kéröm a légoltalmi pság telefonszámát." Rövidítettem rá a hölggyre.

Azt nem adhatom meg!"! járt a felelet. Erre már elfogott a néreg és kenny szolgálati hangon léptem fel vele, -"Kéröm a nevét és szolgálati beosztását!" "Mit akar a nevemel?" kérdezte a hölggy.

"Én semmit, hanem jójjad a hadbiróság akar valamit! Abban biztos lehet hogy a révkapság rán fog hivatkozni én pedig természeten önre, így alkalma lesz megtanulni, hogy háború van és nem babra megy a játék." A hölggy megijedt, remegő hangón éreztem. "Hát kéröm, kivételesen, de az önnel felelősségre negteszen."- Halló itt Arányi Gyula őrn. rádióügyeletes csendőr beszéla budapesti csendőr hiradó szárnypság-tól!

Hivatkozzon rán bárkinél én vállalom a felelősséget!" feleltem a hölggynek. Néhány másodperc mulva Budapest I rádióállomás megszakította az adást és a következőket hallotta -"Szent István gózhajó figyeljen! Szent István gózhajó figyeljen! A további intézkedésig ott, ahol van horgonyozzon le és várja a további utasításokat."

Negkönnyebben fel! A Szent István hajó, mely jelenleg csapatokat és sebesülteket szállít, talán megnenekült!

! ÓRA

Vagy 20 perc mulva ismét csörgött a telefon. Az előző férfihang hívott a mohácsi révkapitányságtól:- "Köszönün örnenster Ur! Hiába, Ha már minden kötél szakad, akkor a csőséghoz kell fordulni, azok minden elint fiznek. Ha életveszély forog fenn és segítsére van szü ség, önkóntelenül - kakastollat látjuk és a csőséghoz fordulunk!" "Köszönöm, Vége!" feleltem és letettem a kagylót. Az órára illantottam, mely közel éjfélét mutatott. Aztán kopogtattak és belépett Szita őrn. Félváltottak. Felkötöttem a kardomat, fejembe huzta kakastollas tábóri sapkámát és kiléptem a folyosóra. A kapu űrség előtt együtt léptünk ki a lakťanyából a telefonügyeletes csővel. Megkérdeztem tőle, hogy miért kapcsolta éppen a rádió ügyeleti szobát?

"Hát szért, mert az izgatott férfi valami rádióösszeköttetést megszakadtásáról, hajóról és üzemzavarról hadart. Mivel rádióügynek gondoltam azért kapcsoltam téhöz.".

Mosolyosva, jókedvűen ballagtunk lefelé a Fery Oszkár utcán... A másnapi hadijelentésben többék között olvastuk, hogy utászcapataink többszáz uszóaknát halásztak ki a Dunából Paks alatt és tették ártalmatlanná.

A Budapestre tartó Szent István hajó megmenékült felrobbanástól és elszülyedéstől.

A hadijelentés nem említette, hogy minden egy hiradó cső. lélekjelenléte és határozott fellépése eredménye volt. Öröm töltött el, majd felcsatoltam ismét kardomat és indultam szolgálatba. Nyugodt lelkismeretem, kötelességteljesítéshez szokott természetem jóérgésével a budapesti cső.laktanya felé...

Nyugaton, 1968.02.14. Arányi Gyula tőrm.